

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Koroško vprašanje.

Da je koroško vprašanje zopet potisnjeno v ospredje, je nemala zasluga dunajske „Reichspost“, ki si je v dveh zanimivih poročilih pustila poročati o njegovi važnosti. Njenim poročilom iz Švice in Jugoslavije dodajamo še mi sledeče zanimivosti:

Minule dni so po spodnjem Koroškem trosili tajni hitlerjanski pristaši modre letake z naslednjo vsebino: Naša obmejna dežela gori! Odkar vlada v naši domovini močna roka, dviga Slovan in Srb predrzno svojo glavo. Zaveda se dobro, da je zopet prišla njegova ura. Dollfussova vlada nima časa, da bi ščitila nemštvo obmejne Koroške. Loviti mora nacije, kar ji je važnejše od zaščite naše ogrožene domovine. Zato, bratje in sestre v deželi, čujte naš klic! V času, ko je pričela Dollfussova vlada v deželi preganjati nacije in biva v domovini varnostni nadzornik, se Slovenska stranka spet čuti močno. V bivši coni „A“ se skuša pod pokroviteljstvom Dullfussove vlade zopet sejati med ljudstvom sovraštvo in prepír. V gostilnah, na cestah in trgih delajo za Jugoslavijo: pri tem se ne zgane noben krščanski socialc in noben član Heimatschutza, noben minister in kaj šele kancler, naša avstrijska samostojnost je ogrožena, enotnost dežele je v nevarnosti. Srbski farji hujskajo očito s prižnic, srbski apostoli potujejo pod zaščito kanclerja od kraja do kraja po deželi, ki smo jo priborili nemštvu. Nemce spodnje Koroške izdajajo in ovajajo, na podlagi izdaj in ovadb se jih meče v ječe. Kot živino se jih preganja po deželi, Srbi pa se smejiijo v pest. Ali ne slišite klica iz ogroženega obmejnega ozemlja, oropani smo nemške mladine in nemške zaščite, obmejno nemško ljudstvo je predano srbskim izzivanjam in šikanam! Naše duše krvavijo, tepta se nas in skuša izigrati našo lepo domovino v roke Srbom. Vse to pod imenom „Vaterländische Front“, „Heimatschutz“ in pod okriljem Dollfussove vlade...

Navedeni letak grozanske vsebine je menda kos hitlerjanskega manjšinskega programa. A samo eden, dočim bi bili ostali v nastopanju narodno-socialistično navdahnjenega učiteljstva v slovenskem ozemlju, v raznih Heimatbundovih in Südmarkinih božičnicah, v dopisih in noticah celovških „Freie Stimmen“, v postopanju raznih uradnih in poluradnih organov. Mirno trdimo, da se pod firmo nezavednega dela slovenskega ljudstva in z legitimacijo nedeljene Koroške danes sklepajo računi, ki nikakor niso v prid državi in vladi. Z nezavednostjo naših rojakov zagovarja učiteljstvo svoje šovinistično delo med nami, ja nekod se je celo službujoči orožnik izigral kot zaščitnika protidržavnih elementov in nahrulil naše, z igralne vaje vračajoče se fante s psovko o srbski propagandi. Ta dejstva vsekakor lepo dopolnjujejo dobrikajoče se besede drugih, ki hočejo dokazati edino

možnost sporazuma obeh narodov v deželi na nacionalni platformi.

V očigled tej nemško-nacionalni propagandi o „ugodnem“ položaju manjšine in ogroženi domovini pa je še nedavno izjavil vodilni poslanec koroške krščansko-socialne stranke našemu poslancu dr. Petku: „Slovensko vprašanje danes ni aktualno!“ V interesu dežele in države kot v našem lastnem interesu to kratkovidnost odločno zavračamo! Ali naj slovenska Koroška ostane še naprej prosto polje nezanesljivih in državi nenaklonjenih oseb in organizacij? Ali bo stala vlada še naprej mirno ob strani, ko se po naših šolah in naših vaseh širi duha nacionalne nestrpnosti in kuje kapital v pogibelj miru in sožitju v deželi? Od krščanskih krogov v deželi zahtevamo jasnega odgovora na narodnostno vprašanje na Koroškem. Nikakor nismo zadovoljni s konfiskacijo članka o naših šolah in kaznijo 100 šilingov, dokler se očiti in prikriti nar. socialistični propagandi na slovenskem Koroškem ne postavi nasproti duha krščanstva in resnične narodnosti.

V minulem tednu je šla po nemških listih krilatica o „koroškem koridorju“. Nacionalni listi so jo izborno izrabili v svoje svrhe in javnost se bojda hoče sprijazniti z nedotakljivostjo koroškega vprašanja na ljubo nemško-nacionalnim težnjam tukajšnjih krogov. Krščansko-nemškemu glasilu v deželi, ki se je znalo iz vprašanja koroškega koridorja izmotati le s pogrevanjem neke policijske zadeve, stavimo danes nasproti svoj določni: Ne! Ven iz dosedanega, z nemškonacionalnimi krilaticami prežetega javnega mnenja, proč z izjavami o brezpomembnosti in malenkostnosti narodnostnega vprašanja na Koroškem! Interesi države in dežele so v slovenskem delu dežele zaščiteni edino v jasnem, krščanskem in krščansko-nemškem stališču: Slovenski manjšini na Koroškem naj se da, kar je njenega, slovenskega, in tako zaščititi, kar je v njenem ozemlju resnično krščanskega in narodnega!

Paris—Berlin—Rim.

Mednarodna vprašanja Društva narodov in razorožitve držav so spet v ospredju evropske politike. Tozadevna mnenja posameznih držav so si nasprotna, med državami zija v pogledu mednarodne vzajemnosti velik prepad. Trenutno gre za oborožitev ali razorožitev Nemčije, seve se skriva za vprašanjem orožja le nemška borba za mednarodno enakopravnost in pravico soodločevanja evropske usode. Za vprašanjem oborožitve ali razorožitve Nemčije pa stoji osrednje vprašanje vse evropske politike zadnjega desetletja: **ali naj odločujejo o usodi Evrope stare demokratične države Francija in Anglija, ali pa naj kujejo evropsko bodočnost fašistične države Italija in Nemčija.** Tod smo v jedru evropskega problema.

Adolf Hitler je v svojem novoletnem govoru izpovedal, da v nemškem slovarju ni besede „kapitulacija“, to je, da se Nemčija ne bo udala nobenemu zunanemu pritisku, naj ta pride odkjerkoli. Od velikih držav zahteva danes Nemčija pristanek na svojo zahtevo, da se ji dovoli redno vojsko 300.000 mož poleg dosedanjih iregularnih čet hitlerjevske milice in Stahlhelma. Nadalje zahteva dovolitev skoro vseh vrst orožja in poleg drugih polželja še predčasno vrnitev Posaarja.

Francija je na nemško zahtevo odgovorila, da ji prizna število 200.000 vojakov, a zato hoče tudi zase zahtevati poleg enakomočne vojske še kolonialno armado 200.000 mož. Obenem pa naglaša, da je ta njen odgovor le

nekak predlog obravnavam in pogajanjem Društva narodov v Ženevi.

Anglija in Italija igrata vlogo posredovalca med Berlinom in Parizom. Angleški zunanji minister je mimuli teden posetil italijanskega vladnega šefa Mussolinija. Mussolini je v teku pogovorov dobro znal ohraniti srednjo pot med Francijo in Nemčijo. Naglasil je, da smatra sedanja neposredna pogajanja med državami za najboljši način, da pride do sporazuma med velesilami. Nemški predlogi — pravi italijanski vladni šef — ne morejo biti sprejeti v celoti, ker bi drugače povzročili splošno zvišanje oborožitve v Evropi. Italija iskreno želi razorožitev in hoče vplivati na Nemčijo, da svoje zahteve omili. Glede Društva narodov želi Italija, da se pritegne Nemčijo, Japonsko, Ameriko in Rusijo, in bo zato predložila velesilam poseben predlog, kako naj se reformira to mednarodno organizacijo.

V posobnem članku je Mussolini napovedal, da bo tekoče leto odločevalo o usodi Evrope, in je pristavil: Množici v Milanu sem dejal, da bo v desetih letih ves svet fašističen, in pripominjam, da bo novo leto važen korak v tem razvoju. Ta njegova izjava spominja na svoječasno Ljeningovo prorokbo, da bodo v desetletjih vihrale rdeče zastave tudi že v New-Yorku. Toliko je resnice v obeh prorokovanjih, da bo človeštvo zrelo ob izkušnjah in pretiravanjih dotlej, da bo zrelo za življenje medsebojnega zaupanja.

Tudi Poljska!

Tudi na Poljskem vlada živalno gibanje za spremembo državne ustave. Poljska gre pri tem svojo pot, ki v ničemer ni podobna fašistični ali slični drugi poti. Neka sličnost pa je med poljskim in avstrijskim gibanjem. Novi ustavni načrt se naslanja na na-

čela papeževe okrožnice, četudi je ne imenuje in se o njej javno ne razpravlja. Novi ustavni načrt nalaga državljanom velike dolžnosti, zahteva pa tudi od države, da mora predvsem skrbeti za splošni narodni blagor in se nikakor ne udinjati kakim skupinam ali strankam. Načrt zavrača razredni boj in naglaša vzajemnost stanov in duha ljubezni. — Ni čuda, da

zato Poljaki z naraščajočim zanimanjem sledujejo razvoj v Avstriji. Vplivni dnevnik „Csas“ je v božični številki posvetil kanclerju Dollfussu in njegovi državi posebno razpravo, v katerem naglašča sličnost obeh stremljenj.

Kancler Dollfuss zahteva za Avstrijo politično in vojaško enakopravnost. Kanclerjev govor na Silvestrov večer je vzbudil mnogo pozornosti. V njem je povdarjal, da je že zaradi spoštovanja do samega sebe umevno, če Avstrija zahteva politično in vojaško enakopravnost z vsemi državami. Prijateljsko razmerje med državami je mogoče le, če izgine razlika med zmagovalci in premaganci. Temelj avstrijske politike je varstvo neodvisnosti in nedeljivosti avstrijskega ozemlja. Svoj govor je zaključil z zagotovitvijo, da bo vlada še nadalje vztrajala na poti, ki jo smatra za pravilno. — Inozemski listi vedo poročati, da je na posredovanje Mussolinija dosežen sporazum med Nemčijo in Avstrijo in sicer na sledeči podlagi: Avstrija prizna hitlerjansko stranko in pritegne v vlado Landbund. Nemčija se odpove priključitvi. Ta vest je vsekako preuranjena.

Letos bo v državi ljudsko štetje. Ministrski svet je na predlog ministra za socialno oskrbo Kerberja sklenil, da izvede v državi v marcu in aprilu ljudsko štetje. V proračunu je za to predvidenih 200.000 šil. Ne bo to navadno štetje, marveč razvidi se naj iz rezultata tudi številčno razmerje med posameznimi stanovi, premoženjske razmere med stanovi i. dr. Predloženih bo 16 glavnih vprašanj.

Strašna nesreča v Čehoslovaškem. V premogovniku v Duchovem se je iz neznanih vzrokov pripetila strašna eksplozija, ki je zaslula del naprav v rovih, kjer je bilo zaposlenih 150 delavcev. Dosedaj je bilo zgolj po naključju rešenih 4, dočim so ostali bržkone izgubljeni. Med njimi je 122 družinskih očetov.

Hitlerjanci pripravljajo prevrat ob Baltiku. Iz baltičkih držav prihajajo poročila o naraščajoči propagandi hitlerjancev, ki so v teh državah zaposleni kot učitelji ali uradniki. Zaplenile so se tudi liste, iz katerih izhaja, da imajo narodni socialisti v baltičkih državah podrobno organizacijo, ki naj pripravi bodočo združitev teh držav z veliko Nemčijo. Države so izdale proti propagandi ostre protiukrepe in izgnale več sto agentov.

Bojni grom na vzhodu. Na dalnjem vzhodu postaja položaj jako nevaren. Predsednik mandžurske vlade je bil na japonsko željo proglašen za cesarja, kar je Kitajce močno razburilo. Med Kitajsko in Japonsko se odnošaji spet poostrujejo. Sovjetski vojni komisar Vo-

rošilov se je na kongresu komunistične stranke bavil z rusko-japonsko napetostjo in je napovedal, da je vojna neizogibna. Japonski vojaški krogi se mrzlično pripravljajo, vlada odklanja vsaka pogajanja z Rusijo.

Po naših dolinah.

Rajžal sem leto dni in več po naših vaseh od Brda do Pliberka in spoznaval naš narodni živelj, njegove senčne in sončne strani. Le redko sem se vračal malodušen in majhen, vedno spet so nudila potovanja v naše vasi polno lepih utisov in budila željo pomagati in soustvarjati na zgradbi narodnega doma. Vrsta vztrajnih in požrtvovalnih delavcev je med nami, vrednih pohvale z najvišjega mesta. Kot hrasti stojijo, noben vihar in nobena burja jih ne premakne z mesta. Zdi se, kot bi se ljudstvo danes začelo brez ozira na zavednost in prepričanje obračati do njih, molče jih proseč njihovega vodstva. Njim in nam niz sledečih misli v pobudo in prošnjo!

Zila od Brda do Brnce, še vedno ostaja nekam oddaljena do srca našega življa. Celovca. Ponekod se udaja neki pristno zilski samozadovoljnost in samoljubju. Mladina po zilskih vaseh se privaja dolgočasju in le preveč se je postarala s svojimi očeti vred ob gospodarski stiski. Strankarsko-politično življenje je potisnjeno v ozadje, razun poedincev — povečini učiteljev — se ne goji nacionalne nestrpnosti. Baš pri Zili manjka najbolj notranje ustaljenih, v pravem verskem in narodnem prepričanju zasidranih mož-voditeljev, ki bi z domačo besedo budili po zilskih vaseh duha, ki edini zamore premagovati vsakodnevno skrb in stisko. So izjeme — Brdo, Zahomc, Bistrica, Št. Lenart, Brnca, — kjer se širi novi, samozavestnejši duh predvsem iz domače pesmi in društvenih nastopov, v ostalem pa leži na Zili gosta megla in njeno ljudstvo še bolj kot prej želi sončnih žarkov, ki bi prodrli v skromne zilske domove in od nezaupanja in samevanja razbolele zilske duše.

V Rožu je — da izvzamemo gospodarski položaj — dosti bolj rožnato. Politični dogodki najdejo pravo razumevanje, splošno se čuti slovensko ljudstvo po Rožu svobodnejše in topleje kot doslej. V Št. Jakobu so celo napravili poizkus s Sturmsharem, ki pa je ostal zgolj poizkus, ker pač niso dani potrebni predpogoji. Počasi dobiva kulturno življenje rožanske mladine nove, razmeram bolj odgovarjajoče oblike, manjka pa še svobodnega poleta. Morda zna Rož nekoč v verskem in kulturnem pogledu iti z dobrim vglodom naprej. Kajti rožanska duša dobro zasluži utripe velikega sveta in se jim lažje prilagodi.

Kako je v Podjuni, tej najkompaktnější naši zemlji? Morda si spodaj delajo prevelike skrbi iz vsesplošne gospodarske more. Pretežno kmečko ljudstvo bi moralo očitneje pokazati svoje notranje ravnovesje, odliko kmečkemu rodu. Kaj naj sicer porečejo Rožani in Zilani, ki so gospodarsko neprimerno močnejše prizadeti. Podjuna bodi naša hrbtenica, ki ohranja največji kos narodnega zdravja, ker je po tej dolini največ kmečkih domov. Zdi se, da smo jo poznavali od neprave strati in da so pod često trdo skorjo skriti biserji slovanske duše, ki se ob propadanju materialističnega sveta lahko bohotno razcveti v svojih idealih.

Pa to so posamezni utisi in poedine misli. Ostaja še eden velik utis iz naših slovenskih družin po zilskih, rožanskih in podjunskih vaseh: Čutimo in slutimo, da prihaja nova doba, ki bo boljša, pravičnejša in pametnejša. Pripravljali smo se na njo, zato se nismo nikdar prodajali razrednemu boju, nikdar verovali agitatorjem brezbožne in liberalne misli. Naše slovenske družine so še danes vzor prave demokracije. Naši očetje so gospodarji, a radi slišijo, če jim sodelavci govorijo o našem polju in naši kmetiji. Težkih dvoje desetletij so naše slovenske družine varovale svojo čast in poštenje, svoje premoženje in svojo domovino. Nismo prodajali našega slovenskega imena za bore groše in kake ugodnosti, rajši smo prenašali zaničevanje in zapostavljanje, kot da bi postali nezvesti najbolj našemu klicu svoje duše, klicu po zvestobi narodu in svojim prednikom. Težko nosimo breme narodne razprtije in vedno spet so pripravljene naše roke, da stisnejo v spravo roke bratov, ki jih je odtujila tujčeva vaba in lastna nepreudarnost. Najgloblji utripi naših src pa so posvečeni Njemu, ki danes po stiski in brezposelnosti, po malodušju in obupavanju glasno kliče izgubljene ovčice, naj se vrnejo pod domačo streho v Njegovo varstvo.

Toplo spet postaja po naših slovenskih družinah od Brda in Pliberka in dobra bo, da se ta toplota širi iz naših domov in družin v naše vasi in ves naš slovenski rod. —ro.

DOMAČE NOVICE

Dobrla ves. (Križa — beda.) Kogar danes srečavaš, bodisi je kmet, obrtnik ali delavec, vsak tarna in obupuje nad slabimi časi. In jih noče biti konec teh časov. Razna plačila kot: vsakdanje potrebščine, davki, soc. zavarovanja in drugo se zvišujejo, a kmečki pridelki — živina, prašiči, žito, les — pa ni-

PODLISTEK

Lev Nikolajevič Tolstoj.

Brata in zlato.

V davnih časih sta nedaleč od Jeruzalema živela rodna brata: starejši Afanazij in mlajši Janez. Bivala sta na gori blizu mesta in se hranila s tem, kar so jima dajali ljudje. Vse dni sta preživela na delu. Nista delala zase, temveč za ubožne. Kjer so bili utrjeni od dela, kjer so bili bolniki, sirote in vdove, tja sta hodila brata in tam sta delala in odhajala sta, ne da bi jemala plačila.

Tako sta živela brata ločeno ves teden, šele v soboto zvečer sta se shajala v svojem bivališču. Ob nedeljah sta ostajala doma, molila in besedovala.

In angel Gospodov je hodil k njima ter ju blagoslavljal. V pondeljek sta se razhajala vsak na svojo plat. Tako sta živela brata mnogo let in vsako nedeljo je prihajal k njima angel Gospodov ter ju blagoslavljal.

Ko gresta nekoč brata v pondeljek na delo ter se že razideta vsak na svojo stran, je bilo starejšemu bratu Afanaziju žal, da se je moral ločiti od ljubljenega brata. Vstavi se ter se ozre.

A nenadoma se ustavi tudi Janez in kakor bi nekaj videl, gleda nepremično izpod roke na tisti predmet.

Potem se približa predmetu, ki ga je gledal, a mahoma skoči v stran in ne oziraje se beži pod goro proč od tega mesta, kakor bi se

ljuta zver gnala za njim. Afanazij se začudi in se vrne na tisto mesto, da vidi, česa se je njegov brat tako ustrašil.

Približa se in vidi, da se na soncu nekaj blišči. Pristopi še bližje — na travi, kakor bi ga usipal iz škafo, leži kup zlata... In še bolj se začudi Afanazij zlatu in bratovemu begu. „Kaj se je tako ustrašil in pred čim je bežal?“ pomisli Afanazij. „V zlatu ni greha, greh je v človeku. Z zlatom lahko storiš zlo, lahko pa storiš dobro. Koliko vdov in sirot lahko naitiš, koliko nagih oblečeš, koliko ubogih in bolnih ozdraviš s tem zlatom! Midva sedaj služiva ljudem, toda najina služba je majhna po najinih majhnih močeh, a s tem zlatom pa lahko bolj posluživa ljudem.“

Tako je pomislil Afanazij in vse to je hotel reči bratu, a Janez je že ušel iz sluha in le kakor pikica se je videl že na drugi gori.

Afanazij sleče plašč, nagrebe vanj zlata, kolikor je mogel nesti, si ga zadene na hrbet in nese v mesto. Prišedši v gostilno, izroči zlato krčmarju in se vrne po ostanek. Ko znosi vse zlato, gre h kupcem, nakupi v mestu zemlje, nakupi kamenja in lesa, najame delavce in začne zidati. Afanazij preživi v mestu tri mesece in postavi tri hiše: prvo hišo — pribezališče vdov in sirot, drugo hišo — bolnišnico bolnim in ubogim, tretjo hišo — zavetišče popotnikom in siromakom.

In najde Afanazij tri pobožne starce ter postavi prvega nad sirotišnico, drugega nad bolnišnico, tretjega nad zavetišče. In ostane Afanaziju še 3000 zlatih denarjev. In izroči vsakemu starcu še po 1000, da razdele ubož-

nim na roko. Vse tri hiše so se začele polniti ljudi in ljudje so hvalili Afanazija za vse, kar je storil. In to je Afanazija veselilo, tako da se mu ni več ljubilo oditi iz mesta. A Afanazij je ljubil svojega brata in hotel se je vrniti v svoje staro bivališče; poslovivši se od ljudstva in ne pustivši sebi ne enega novca se je vrnil v isti stari obleki, v kateri je bil prišel.

Afanazij se bliža svoji gori in misli: „Brat ni prav razsodil, ko je odskočil od zlata in zbežal od njega. Mar nisem jaz boljše naredil?“

Komaj Afanazij tako pomisli, kar vidi — na poti stoji angel, ki ju je blagoslavljal, in ga strogo gleda. Afanazij se ustraši in izpregovori: „Zakaj, Gospod?“ In angel odpre usta in pravi: „Poberi se odtod! Nisi vreden živeti s svojim bratom. Da je tvoj brat zbežal, je več vredno nego vsa dela, ki si jih storil z zlatom svojim.“

In jame Afanazij praviti, koliko siromakov in popotnikov je nasitil, koliko sirot preskrbel. In angel mu reče: „Zli duh, ki je nastavil zlato, da te zavede, te je naučil tako govoriti.“ In tedaj se zbudi Afanaziju vest in razume, da ni izvršil dobrih del za Boga. Zaplaka in jame plakati.

Takrat odstopi angel s steze in mu odpre pot, na katerem je že stal Janez, pričakujoč brata.

Odsihdob se Afanazij ni več vdajal izkušnjavam hudega duha, ki razsiplje zlato, zakaj spoznal je, da ne z zlatom, marveč samo z delom se more služiti Bogu in ljudem.

In brata sta začela živeti kakor poprej.

majo nobene cene in se jih sploh težko znebiš. Kmet si sploh že soli ne more več kupiti. Država in dežela zvišujeta direktne davke, kakor na sol, sladkor, petrolej in drugo, na drugi strani pa se uvaža tuje meso, da domače blago nima nobene cene. Industrijski obrati se modernizirajo, postavljajo stroje in mečejo delavce na cesto, katere naj živi zopet le kmet, ki naj si pritrgra bori košček kruha. Industrijski baroni pa, katerim je pustil težak vso moč, se smeji in štejejo lepi dobiček svojih podjetij. In ni še zadosti! Gospodje v deželnem zboru v Celovcu, t. j. Landbund, social-demokrati in kršč. socialci, so za novo leto stuhtali lepo voščilo: davek na moko, katero pojemo doma. Najprvo so hoteli določiti 4 groše na kg, a sedaj so se premislili in določili davšalni znesek 4 šil. na oral od posejanega polja. Eksekutor ima že sedaj obilo posla, ko mora s silo iztirjavati davke in rubiti mršave kravice in prašičke, kaj bo šele odslej! Kje so kmečki zastopniki deželnega zbora in kmetijske zbornice, naj se zganejo!

Popravek. Sprejeli smo: Pod naslovom „Sveče v. R. (Nevzdržne razmere) pišete sledeče: Ta strogost zna biti drugod narekovana od šolskih neuspehov, katerih pa so otroci najbolj krivi, pri nas pa izvira strogost g. nadučitelja iz njegove nacionalne nestrpnosti. V tem stavku nahajajoča se trditve „Moja strogost izvira iz nacionalne nestrpnosti je neresnična. Resnično je, da moja strogost ne izvira iz nacionalne nestrpnosti. Pišete dalje: Šestletno boleho dekletce je hotelo večkrat med poukom iz razreda. Zato ga je nadučitelj zaporedoma kaznoval in je raje videl, da je prihajalo domov z nečisto obleko. V teh dveh stavkih nahajajoče se trditve so neresnične. Resnično je, da nisem nikdar kaznoval nobenega šestletnega dekleta zaradi izstopanja in nisem raje videl, da je prihajalo domov z nečisto obleko. Pišete nadalje: Nadučitelj je poslano dekletce nahrulil s psokami, ga povrh oklofutal in še pripomnil, da bo otroka odslej učil samo še v srbski cirilici. Trditve, ki jih vsebuje ta stavek, so neresnične. Resnično je, da poslanega dekleta nikdar nisem nahrulil s psokami, oklofutal in pripomnil, da bom tega otroka odslej učil samo še srbsko cirilico. Waldhauser Feliks, nadučitelj v Svečah, pošta Bistrica v R. — H tej zlorabi tiskovnega zakona pripominjamo še mi: Naš list noče nikomur kratiti njegove osebne časti in dobrega imena, razven če to zahteva obča korist vasi in občine. Na željo uredništva se je o žalostnem slučaju še pred njegovo objavo sestavil zapisnik s podpisom verodostojnih prič. Če ima g. nadučitelj s svojim popravkom veselje, mu ga ne branimo, a naj bo uverjen, da bo resnici in pravici kmalu pomagano do veljave.

Bilčovs. (Ljudsko gibanje.) V naši župniji, ki šteje nekaj čez 1000 duš, je bilo v minulemu letu rojenih 32 otrok in sicer 19 fantov in 13 deklet, med njimi sta bila dva mrtvorojena. Število nezakonskih otrok je letos izredno visoko in znaša tretjino vseh novorojenčkov. Umrlo je 11 oseb, 4 moški in 7 otrok. Umrljivost je bila v župniji izredno majhna, kar kaže, da je naša župnija zdrava in njena lega res sončna. V okolišju velinjske podružnice je umrlo 5 oseb, 3 odraščeni in 2 otroka. Pri farni cerkvi smo torej imeli letos samo 6 pogrebov, med njimi je bilo 5 otroških. Umrljivost otrok je razmeroma velika. Pred poročni oltar je stopilo 6 parov, izven župnije so bile poročene 3 osebe. Obhajil se je letos razdelilo 6293, to je za 764 več od lani. Na spoved je bilo treba iti 32 krat. Če primerjamo število porodov in smrtnih slučajev, nam preostane precejšnji prirastek prebivalstva, kar je vsekakor veselo znamenje, ker pove, da se rabi pri nas več zibelj kot krsti. Nedvomno so to uspehi poživljene versko-stanovskega življenja in ob njegovem lepem procvitu je upati, da izginejo še ostale sepe.

Galicija. (Pogled na lansko leto.) — Lani je bilo v gališki fari rojenih 23 otrok, od teh 9 nezakonskih. Umrle so le štiri osebe, dva odrastla in dva otroka. Tako zdravega leta fara ne pomni, druga leta jih je umrlo povprečno 15 letno, leta 1921 pa celo 51, ker je razhajala po vaseh nevarna griža. S ponosom se

lahko torej postavimo mi Galičani, kaj ne! — Pridelka je bilo dovolj, le z denarjem je kakor z vragom, ki se boji križa. Javni izdatki rastejo, trgovine so dražje, kar pa prodajamo, nima cene. Če kmet žge apno, mu zaručajo blagovno-prometni davek ali celo še globo 20 šil. Že od pamtiveka se žge v Galiciji apno, letos pa so odločili, da je to kršitev obrtne postave. — Minulo soboto smo pokopali ob veliki udeležbi starega Učovnika iz Encelne vesi. Bil je mož vedrega značaja in ljubitelj petja. Dolga leta je delal v tovarni na Reberci in si drago prislužil starostno podporo. Ob slovesu so mu na domu in pri odprtem grobu domači pevci pod vodstvom g. Vivode zapeli dve krasni nagrobni. Zapušča tri sinove pevce, katerim izrekamo iskreno sožalje. P. v. m.

Rožek. (Razno.) Kar zapored je v zadnjem četrtletju bela žena požela 8 naših korenin še nežno cvetko. Kot prvo žrtev si je izbrala 70 letno Uršo Valentinič z Ravn, nota je šla v Užučevo družino Podhum in na prav tragičen način zgrabila 2 letnega sinčka Franca Paul. Domači so bili zaposleni z delom v hlevu, ko se je otrok, brskajoč po oglju, sam zažgal in je po dveh dneh kljub zdravniški pomoči umrl. Potem se je smrt oglasila pri Gašparju Škrbini na Ravnah in ga v 70. letu presadila v boljšo večnost. Sledila sta 84 letna Terezija Hochkofler in Valentin Gabriel, upokojeni cestar v Šmartnu. Nad 30 let je služil deželi. Še štirikrat so zapeli farni zvonovi, najprej v slovo Alojziji Ibounik in zvestemu oskrbniku humske cerkve mežnarju Jakobu Urfu. Še v boleznih je rajni oskrbnik moral imeti ključke poleg sebe in jih skrbno varoval. 17. decembra pa smo pokopali Franca Melinc, ki je dolgo časa bolehal na raku v požiralniku. Bil je od leta 1920 član šolskega odbora, kjer je vedno odločno zastopal koristi našega naroda in še lani je mnogo žrtvoval, da smo se priborili do slovenskega jezika v prvem razredu naše šole. Dne 29. p. m. smo poleg njegove gomile položili še njegovega očeta. Blagi Matevževi družini, ki jo je letos smrtni angelj obiskal kar štirikrat, iskreno sožalje, vsem našim rajnim koreninam pa večni mir! — Naj omenimo še nastop domačega pevskega zbora, ki pod spretnim vodstvom organista Janeza Aichholzer iz Loge vesi lepo napreduje in je narastel že na 12 članov. Še mnogo uspeha v pevski slogi in ljubezni, da bo cerkvena in domača pesem dvigala naše duše in jih plemenitila! — Za božič smo bili od hitlerjancev obdarjeni s kopo letakov in lepakov, še šipe naših oken so bile polne. Celo naši cerkvi ti nacionalni nestrpnosti niso prizanesli, marveč na njene stene načekali svoje kljukaste križe. Na Silvestrovo so celo obesili svojo zastavo na električni vod. Da bi bili bolj nemoteni pri svojem delu, hujskajo proti Slovincem in jih dolže veleizdajstva. Čudimo se prizanesljivi oblasti in če treba, bomo v samopomoči dokazali, kaj je v prilog državi, kateri pripadamo mi in oni.

Dob pri Pliberku. (Ena, ki ni lovska.) — Fant je pri Dravi naletel na velikega jastreba, ko je ravno pojedel celo divjo raco. Tako se je preobjedel, da se ni mogel več dvigniti v zrak in ga je fant lahko z roko vjel. Res lepi eksemplar se nahaja sedaj tukaj v ujetništvu. Vran ne je posebno rad, le če je lačen. Vrabcev pa šest do sedem pohrusta za malico. Komaj mu poskrbijo živež, tako žre „ogovtno“. Pa ja ne bo vrabcev končno pri nas še zmanjkalo! — Mlinarjevemu Jožefu, ki mu je ploh zlomil obe nogi, se zdravje le počasi vrača. Upamo, da bo mogel hoditi.

Prokletstvo ljubezni in umetniške razglednice. Zilana in Zilanke v narodni noši se dobijo v upravi našega lista.

Drobiž: V Velikovcu nameravajo prihodnje leto zgraditi posebno cerkev za protestante-naseljence. — Železniško ravnateljstvo v Beljaku bo razpuščeno iz vzrokov varčevanja. Od 300 sedaj zaposlenih uradnikov jih ostane v Beljaku največ 40, kakih 100 se jih upokoji, ostali bodo premeščeni drugam. Izračunali so, da bo z razpustitvijo žel. direkcije mesto oškodovano za mesečnih 45.000 šil. Že sedaj se bavijo Beljačani z mislijo, kako naj si pomagajo. Nasvetuje se med drugim ojačanje ta-

mošnje vojaške garnizije, ureditev civilnega letališča ali proglasitev Beljaka za prosto trgovsko mesto. — Za načelnika kršč. soc. stranke je na strankini seji z dne 4. t. m. bil izvoljen dež. svetnik Leer. — Na Silvestrovo in Novo leto so v številnih krajih dežele opozorili nase naciji z letaki, topiči in celo zastavami. — Ljubeljska cesta je v zimskih mesecih od Ridovca do državne meje zaprta. — V Beljaku so minuli teden aretirali princa Sachsen-Meiningen, ki je pred mesecem ubežal s svojo ženo iz svojega gradu blizu Celovca. Poslali so ga čez mejo.

NAŠA PROSVETA

Narodna dolžnost!

Val podvojenega narodnega navdušenja gre po svetu, bolj od kedaj se obračajo ljudstva k narodnemu idealu, temu novemu svetilniku človeškega stremljenja in udejstvovanja. Ne bomo nikakor zanikali velike dobrote tovrstnega gibanja, saj se je rodilo iz dobe, ki je ob oboževanju poedinca in njegove neomejene osebne svobode in pravice dovedla ljudstva v propast njihovega duševnega in gmotnega življenja.

Valovom narodnostnega navdušenja se noče izogniti slovenska koroška mladina. Saj je do danes gojila to navdušenje kot svoj zlati zaklad in ga čuvala z vso svojo skrbjo. Ne rabimo učiteljev narodnostnega navdušenja ne iz Nemčije in ne iz Italije, naš narodni ideal je lepši in dragocenejši, ker je star že težkih tisoč let. A še tesneje se ga hočemo danes okleniti, še bolj se bomo odslej navduševali ob lepoti nepokvarjenega narodnega obraza, še svetlejši nam bodo cilji narodnega telesnega in duševnega zdravja, še bolj nam bo pri srcu narodna dobrobit. Odklanjamo vse narodne fraze, naša narodna zavest se bo kazala v dejanjih!

Slovenska koroška mladina! Med prvimi tvojimi narodnimi dolžnostmi ti bodi skrb za slovenski tisk, predvsem za domači slovenski tisk. Beseda je najdragocenejši božji dar, je posoda ustvarjajočega duha. Zato je prva narodna dolžnost: ščititi, čistiti in širiti slovensko besedo. „Koroški Slovenec“ je glasilo slovenske koroške družine. A še tisoč naših družin je brez tega svojega glasila. Godijo se celo slučajni, da so brez svojega lista naši lastni politični in gospodarski odborniki. Kriva na teh sramotnih slučajih je napačna štedljivost ali narobe pojmovana demokracija. Fantje in dekleta slovenskih vasi, vi bodite vztrajni širitelji tovrstne narodne prosvete, naše glasilo mora v vsako našo družino! — „Mohorjeve knjige“ so dar slovenske družbe, ki jo je rodila koroška zemlja. Menda jih ni cenejših knjig na svetu od teh, mi pa često oklevamo in se obotavljamo z obnovitvijo letne članarine. Kot bi nas bilo slovenske besede! Mohorjev književni dar je prispevek družinski knjižnici. Kdo zamore izmeriti korist petinsedemdesetletnega delovanja prve slovenske družbe! Zato, mladina, skrbi ti, da nam bo vsem članstvo pri tej najstarejši slovenski kulturni družbi dragocena dediščina naših prednikov. — Še o naši „Nedelji“! Z listom in knjigami spada v slovensko družino naš verski mesečnik, merilo najskrivnejših naših čustev, glasnik najglobljih utripov našega srca.

Fant in deklet! Ali so vama res pri srcu narodna dobrobit, narodno zdravje in narodna lepota? Potem vama bodi širitev slovenskega tiska prva vajina dolžnost! Ne omahujte ob tožbah o denarni stiski, ne oklevajte ob upravičeni ali neupravičeni oceni tiska — v vsako družino slovenske Koroške naš list, naš mesečnik in naše knjige! Ne bomo se merili s sosedi v bogastvu, ne v moči trde pesti in ne v orožju, merili se bomo z njim — še bolj kot odslej — v bistrosti razuma in izobrazbi srca.

Rožek. (Mladinsko gibanje.) Da je v naši mladini še mnogo dobrega jedra, dokazuje izredno živahno delovanje naše dekliske in fantovske zveze. Dekleta so praznovala svoj dekliski dan dne 8. decembra na izredno lep način: dopoldne s svitno sv. mašo, ki je bila

združena s skupnim sv. obhajilom, popoldne pa so se zbrale k veseli dekliški uri, v kateri so mnogo lepega povedale in uprizorile. Na Štefanovo pa so nastopile z igro „Za srečo“ in „Zadovoljnost osrečuje“. Reči moramo, da so se v svoje vloge kar najbolj uživale in nudile gledalcem mnogo pouka in zabave. Po predstavi so nastopili fantje-tamburaši, burno pozdravljeni od občinstva, po vsakem komadu so želi polno priznanje. Tamburaški zbor je narastel na 14 članov in je menda med najmočnejšimi, če ga Zahomčani ne prekosijo. Po tej začrtani poti bo šla naša mladina tudi v novem letu naprej in se zaveda, da bo tako najbolj prispevala po svoje k izboljšanju razdrapanih razmer.

Dobrla ves. „Pri kapelici“ so igrali na novoletni praznik dobrolski igralci. Igra je med najlepšimi kmečkimi, polna je bogate vsebine in krasnih prizorov. Veselemu in korajžnemu nastopu Jvrčkovem smo se iz srca nasmejali, tudi Agata je jako ugajala. Igra prikazuje trdosrčnega in brezverskega trgovca, ki je umoril iz lakomnosti poštarja, nato pa obdolžil umora Ivana. Ivana so osumili in zaprli, a materina prošnja je izprosila dokaz sinove nedolžnosti. Zatekel se je Ivan nato h kapelici zahvalit. Poleg glavnih igralcev so tudi ostali dobro rešili vloge. Omenimo naj še nastop dobrolskih fantov-pevcev, ki so pokazali, kaj se lahko doseže z vztrajno vežbo. In prav lepo jim je pristojala domača pesem. Igralcem in pevcem smo za lepi užitek iskreno hvaležni in če igro vdrugič ponovijo, spet pridemo.

Loga ves. (Gostovanje.) Na Štefanovo so v Kobencičevi dvorani igrali člani loške „Jepe“ lepo versko igro „Dekle z biseri“. Igralci so nam še od lani znani kot dobri in zato smo jih tudi tokrat šli v velikem številu gledat in poslušat. Igra je lepe vsebine in nam je jako ugajala, mojsterski izvedbi nekaterih vlog smo se naravnost čudili. Menda je bila ta prireditev med najlepšimi dosedanjimi. Med odmori je nastopil domači pevski zbor in dovršeno podal več narodnih.

GOSPODARSKI VESTNIK

Dober semenski krompir. Marsikje se opaža, da se krompir izrodeva. Izrodevanje se pojavlja z različnimi znaki, n. pr. manjša odpornost zoper bolezni in gnitje, veliko manjši pridelki, izprememba prave oblike gomoljev i. dr. Ker je krompir zelo važen tržni sadež in igra na kmetiji tudi drugače posebno važno vlogo, je treba izrodevanje čimprej zaježiti, ker se sicer škoda od leta do leta kopiči. Eden izmed glavnih pripomočkov zoper to krompirjevo bolezen je pogosto menjavanje semena. Semenski krompir je treba menjati vsaka tri leta, ali še bolje že vsaki dve leti. V ta namen pa ni lahko dobiti res dobro seme z ozirom na poglavitne lastnosti, ki jih zahtevamo pri krompirju. V Sloveniji si pomagajo s tem, da pregledajo kmetijski odbori po strokovnjakih meseca avgusta krompirjeva polja v najbolj znanih krompirjevskih okoliših ter zabeležijo vse parcele z dobrim krompirjem. Odbor izda nato seznam posestnikov, pri katerih je bil krompir za seme odobren. — Bi priporočali za prihodnje leto tudi našim kmetijskim odborom.

Pozor pred goljufi! — Po deželi hodijo agenti, ki izrabljajo nevedneže. Navadno prodajajo srečke, drugod spet zahtevajo, da se jim predložijo že kupljene gradbene srečke ali druge vrednostne papirje. Bodite oprezní tudi napram drugim agentom in jim ne nasedajte!

Švica in Danska si pomagata iz nadproizvodnje mleka. Švica in Danska sta izraziti živinorejski in mlekarski državi. Srednja in zahodna Evropa je kupovala od obeh držav živino, mleko, sir in druge enake izdelke. Visoke carine pa so onemogočile vsak izvoz, kar je dovedlo do občutnega padca blagovnih cen. Da odpomore naraščajoči stiski svojih kmetov, je Danska v jeseni pokupila 131.000 krav in je prodajala meso po znižani ceni. Isto namerava sedaj Švica, ki bo pokupila 300.000 krav in bo meso vdelala v klobase.

V Ameriki bežijo ljudje iz mest. V zadnjih treh letih se je v Ameriki več ljudi vrnilo na deželo kot došlo v mesta. Na deželi je sedaj za 700.000 ljudi več kot v času največjega procvita ameriškega farmarstva. Naseljevanje nazaj na deželo še vedno narašča. Taisti proces se v malem vrši tudi pri nas. Ljudje v stiski in brez zaslužka pač spoznavajo, da se na kamenitih mestnih tleh ne da saditi krompirja in ne sejati žita.

Koliko je na svetu domačih živali? Čreda domačih živali celega sveta bi bila ogromna: 500 milijonov ovac, 100 milijonov konjev, 100 milijonov koz, 400 milijonov krav, 21 milijonov volov, 15 milijonov oslov in mul, 2 milijona kamel in 300.000 severnih jelenov. Skupno znaša to lepo število 1500 milijonov živali, to je približno toliko, kolikor je na svetu ljudi. Največ konj je v Ameriki, največ koz v Britski Indiji in največ kamel v vzhodni Rusiji. Ostali domači drobiž ni upoštevan pri teh številkah.

Velikovski trg. — Biki 60—70, pitani voli 0.70—1.00, vprežni voli 70—75, mladi voli 60—70, plemenske krave 65—75, klavne krave 50—80, telice 65—75, žive svinje 1.00—1.10, zaklani prašiči 1.50—1.55, prašiči za rejo 1.10—1.25, ovce 60—65, konji 300—400, jajca 18—19, sirovo maslo 2.80—3.60, stare kokoši 2.00—3.00, mlade 1.50—2.00, pšenica 33—34, rž 20—21, oves 14, proso 16—18, konoplja 35, ječmen 15—17, nova koruza 14, ajda 15—17, krompir 6—10, slanina 2.20 S.

RAZNE VESTI

Nerodna kokoš. Nenavadna železniška nesreča se je pripetila med postajama Kralup in Dolan v Češkem. Lokomotiva nekega vlaka je zavozila v trop kokoši. Ena izmed ptic je vzletela in se zaletela v okence strojevodjeve kabine. Prebila je šipo in drobci so zadeli strojevodjo v levo oko. Mož je imel toliko prisotnosti, da je vlak ustavil, zdravnik v vlaku mu je nudil prvo pomoč. Vlak je moral na odprti progi počakati, da je dospel drugi strojevodja. Ranjenega očesa niso mogli več rešiti.

Strah tihotapcev. Posrečilo se je iznajti fotoelektrične aparate, iz katerih se lahko osebo fotografira eno miljo v razdalji. Ti aparati bodo dobro služili carinikom in orožnikom na meji in marsikateri tihotavec bo odslej začuden gledal svojo fotografijo v seznamu tihotapcev. Iznajdbo so zaenkrat izrabili v Nemčiji.

Sodobna nevihta. — Žena: „Dvakrat je že treščilo, ti pa še čakaš. Tak, zažgi no brž, kaj mečkaš, ali ne veš, da smo denarja potrebni?“ — Mož: „Molči, baba! Ta tresk je sosedov. Moj je šele četrti.“

Striček odgovarja. „Kam bi s stotisoč šilingi, če bi ti jih srečna usoda naklonila?“, res premisleka vredno vprašanje. In odgovori? Dosti je sebičnežev, ki bi denarce lepo zložili v denarnico, drugi bi povečali svoja posestva, tretji bi jih darovali za popravo prometnih sredstev, četrti bi del svote razdelili med prijatelje in znance, eden rešilcev bi si s svoto celo poiskal najlepšo Slovenko. Previdneje odgovarja oni, ki bi jih daroval č. karitassekretarju v dobrodelne svrhe: naš dični doktor bi jih nedvomno dobro znal uporabiti. Najboljši štirje odgovori pa so sledeči: 1. Bogastvo bi namenil povzdigi srčne in umske izobrazbe, za pobijanje nenravnosti in alkoholizma med koroškimi Slovenci. Najprej pa bi kril letošnjo naročnino našega lista. (Joža Serajnik v Svatnah pri Št. Jakobu.) — 2. Visoko svoto bi namenil za slovensko učiteljstvo v Celovcu. (Č. župnik J. Majerhofer v Blačah.) — 3. Denar bi podaril stričku za nabavo slovenskih knjig in učnih potrebščin slovenskih otrok na Koroškem. (Floro Lapuš ml. v Podsinji vesi) — 4. Pokupila bi od rajhovcev-protestantov naseljena slovenska posestva v deželi. (Angela Škofova v Vogrčah.) — Odgovori, vredni stotisoč šilingov! Tudi sama obljuba je Bogu ljuba, prijatelji in zato smo vam za njo hvaležni tudi mi vsi in še posebno striček, ki mu je dobrobit slovenskega naroda na Koroškem enako pri srcu kot Vam. Tople pozdrave!

Tovarna bučnega olja J. Hochmüller,
Maribor, Taborska ulica, Jugoslavija,
priporoča prvovrstno bučno olje, bučno pogačo (tropine) in bučne otrobe

139

Lep, mlad plemenski junec

(bik), okrog 400 kg težak, novembra 1. 1933
komisijsko potrjen kot prvovrsten (bele barve),
je na prodaj pri Harihu v Dobrli vasi.

2

Zahvala.

Ob prebriski izgubi naše drage matere, gospe

Marije Riedl, roj. Leskovec

se zahvalujemo vsem dragim znancom in prijateljem za izraz sočutja in za obilen obisk pri pogrebu ter tudi za obiske med boleznijo in ob smrti njeni.

Posebej se še zahvaljujemo našemu mil. dekanu Hribarju za postovilne besede ob grobu in našim pevcem, ki so ji peli na dan pogreba v slovo.

Žalujoča družina Žibrnikova.

Podkraj v januarju 1934

3

Vabilo

na

pevski koncert

ki ga priredijo moški zbori iz St. Lipša, Železne Kaple, Globasnice in Dobrle vasi v skupnem in posameznem nastopu v **Društveni dvorani v Dobrli vasi v nedeljo, dne 21. januarja 1934.** Na sporedu so koroške narodne in slovenske umetne pesmi.

S p o r e d :

1. Govor.
2. Skupni zbor.
3. Nastop posameznih zborov,
4. Skupni zbor.

Začetek ob 3. uri popoldne.

Prijatelji naše pesmi prišrčno vabljeni!

Pripravljali odbor.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!

Na kili trpeči

morejo se brez bolečin, brez motnje poklica, naravnim ort.-meh. potom

znebiti svojih bolečin in težkoč

samo potom uporabe mojih avstrijskih in nemških patentov.

(Avstr. patenti 127586 in 115037 in 127559, nemški patent 532082 in švicarski patent 158978.)

Predvaja se brezplačno in brezobvezno pri naslednjih podružnicah:

Beljak: v hiši gostilne Lamm na Glavnem trgu, v torek, dne 16. januarja od 8.—2. ure.

Velikevec: Glavni trg 21 v hiši gostilne „Gold. Löwe“, v sredo, dne 17. januarja od 8.—2. ure.

Št. Vid ob Glini: v hiši gostilne Bahnhof, Friesacherstr., v četrtek, dne 18. januarja od 8.—2. ure.

Eno stalno dohajajočih zahvalnih pisem:

V moje zadovoljstvo morem potrditi, da je moja več let stara kila popolnoma izginila z uporabo Streifenederjevih patentov. Nobeden na kili trpečih naj ne zamudi uporabe te idealne iznajdbe. Učinek je naravnost presenetljiv, ko som vendar že 65 let star. Uporaba ne povzroča nikakih težav in motnje pri delu.

Miha Majcenovič, Pobrežje.

Overovljeno po občinskem uradu Pobrežje pri Mariboru.

Pustite si poslati mojo poučno ilustrirano brošuro proti vpošiljavti dvakratne pisemske pristojbine neobvezno in brezplačno. Varujte se ponarejanj.

Pazite, prosim, natančno na moje ime, na moje dolgoletno izvrševanje poklica v Avstriji in na moje naj-novejše patente! Tisoči na kili trpečih so se z uporabo mojih patentov osvobodili svojih bolečin. 1

F. G. Streifeneder, Fürstenfeldbruck b. München